

... Qui bell cascavell que t'has posat...

Aquesta manera de diure, tenir o posar cascavells, s'utilitzava per indicar, significar un gran pensament, un problema de gran importància i de difícil solució tant de no tindre repós ni de nit ni de dia, un serroni (cuc) que barrina a dins del cervell.

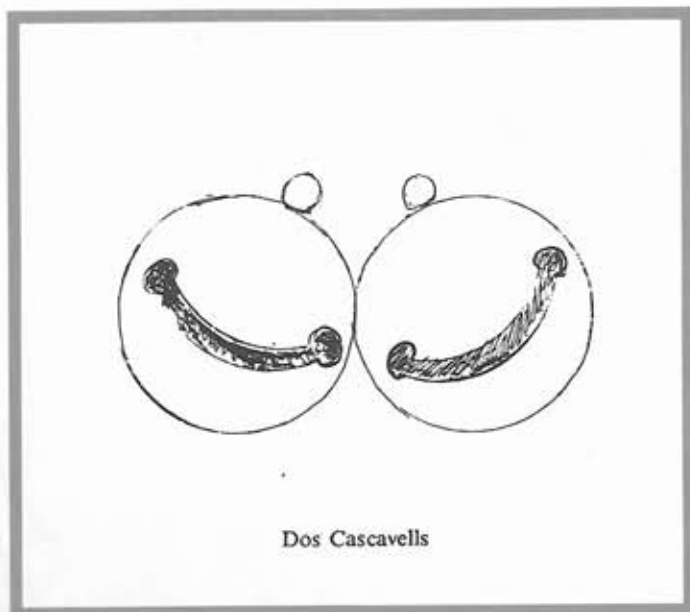
Cos'és lo cascavell? En confiança vos tenc de confessar que no'l sabiva. El diccionari Fabra a la paraula "cascavell" diu: "esfereta de metall buida amb una boleta dins que la fa ressonar al més petit moviment". M'és vengut en ment aquell instrument simil, los "sonalloros", que se penjen al coll dels animals.

Lo so del cascavell evidentment donava un gran fastidi, tant de... matar lo cervell. Era un exemple així evident al punt que a poc a poc s'és transformat en una manera de diure.

A proposit del "cascavell".

Joan Amades, gran folklorista català, que ha recollit tantes locucions popolars, escriu que un grup de rates estraques de la persecució de les gates, se reuneixen en assemblea per discutir les possibles solucions.

Una rata assai intel.ligent posa en evidència, que les gates eren més fortes de les rates, i per tant era necessari trobar un estratagema; segons ella la solució era posar un cascavell al coll de les gates, de manera que entenent lo so del cascavell, les rates teniven lo temps de fugir sense perill.

L'idea ha suscitat un gran entusiasme fins al punt de no cercar altres solucions.

A refredar tot aquest entusiasme és una rata vella, que s'alça i demostrant un poc de cervell pregunta: qui posarà el cascavell a les gates? De quan lo món és món, crec que aqueix enigma les rates lo tengueran sempre.

Vito Loy